

The Holy See

INNVIELSESAKT TIL MARIAS UPLETTEDE HJERTE

Å, Maria, Guds mor og vår mor, i denne trengselsens time tar vi vår tilflukt til deg. Du er mor, du elsker oss og kjenner oss; intet av det som ligger oss på hjertet er skjult for deg.

Barmhjertighetens mor, mange ganger har vi fått erfare din ømme omsorg, ditt nærvær som bringer oss freden tilbake, for du fører oss alltid til Jesus, Fredsfyrsten.

Men vi har forvillet oss bort fra fredens vei. Vi har glemt hva forrige århundres tragedier lærte oss, vi har glemt offeret til de millioner av falne i verdenskrigene. Vi har forsømt de forpliktelse vi har påtatt oss som et fellesskap av nasjoner, og vi er i ferd med å forråde folkenes fredsdrømmer og de unges forhåpninger. Vi er blitt syke av grådighet, vi har lukket oss inne i nasjonalistiske interesser, vi har latt likegyldighet og egoisme gjøre oss karrige og kalde. Vi har valgt å ignorere Gud, å leve med våre løgner, å nøre opp under aggressivitet, å ta liv og hope opp våpen. Vi har glemt å vokte vår neste og vårt felles hjem. Med krig har vi herjet jordens hage, med synd har vi såret vår Fars hjerte, han som vil at vi skal være brødre og søstre. Vi er blitt likegyldige til alt og alle, unntatt oss selv. Og fulle av skam sier vi: Tilgi oss, Herre!

Midt i syndens elendighet, midt i all vår møyne og skrøpeligheit, midt i det «lovløshetens mysterium» som ligger i det onde og i krig, minner du, hellige mor, oss om at Gud ikke forlater oss, men fortsetter å se på oss med kjærlighet, ivrig etter å tilgi oss og reise oss opp igjen. Det er han som har skjenket oss deg, det er han som har gjort ditt uplettede hjerte til en tilflukt for Kirken og for hele menneskeheten. Takket være Guds godhet er du med oss og leder oss med ømhjertethet, selv i historiens vanskeligste vendinger.

Så tar vi da vår tilflukt til deg, vi banker på din hjertedør, vi, dine kjære barn, som du gjennom alle tider utrettelig oppsøker og oppfordrer til omvendelse. Kom og hjelp oss og trøst oss nå i denne mørke time. Gjenta for hver av oss: «Er da ikke jeg her, jeg som er din mor?» Du klarer å løse opp flokene i vårt hjerte og i vår tid. Vi setter vår lit til deg. Vi er sikre på at du, særlig i trengselens stund, tar nådig imot våre bønner og kommer oss til hjelp.

Det gjorde du i Kana i Galilea. Du fikk Jesus til å gripe inn før hans time var kommet, og dermed igangsatte du hans første tegn i verden. Da festgleden snudde om til tristhet, sa du til ham: «De har ikke mer vin» (Joh 2,3). Å mor, gjenta det for Gud igjen, for i dag har vi gått tom for håpets vin, gleden er forduftet og søskenskapet utvannet. Vi har mistet vår menneskelighet, vi har forspilt freden. Vi er blitt i stand til å begå all slags vold og ødeleggelse. Vi trenger sårt din moderlige inngripen.

Åmor, ta da imot denne vår bønn.

Du havets stjerne, la oss ikke forlise i krigens storm.

Du den nye paktens ark, vis oss vei til forsoning.

Du «himmelens jord», bring Guds samdrøktighet tilbake til verden.

Slukk hat og hevnløst, lær oss tilgivelse.

Befri oss fra krig, beskytt verden mot atomtrusselen.

Du dronning av den hellige rosenkrans, gjenoppvekk vårt behov for å be og for å elske.

Du menneskefamiliens dronning, vis alle folkeslag søskenskapets vei.

Du fredens dronning, vinn fred for hele verden.

Åmor, må din gråt mykne våre forherdete hjerter. Må de tårer som du feller for oss få denne dalen, som vårt hat har tørket ut, til å blomstre igjen. Må din bønn gjøre oss innstilt på fred selv i våpengny. Må dine morshender kjærtegne dem som lider og flykter i bomberegner. Må din moderlige omfavning være til trøst for dem som må forlate hjem og hjemland. Må ditt sorgtunge hjerte bevege oss til medlidenhet, må det drive oss til å åpne våre dører og til å ta oss av alle dem som såres og vrakes.

Guds hellige mor, Maria, da du stod under korset, så Jesus disippelen ved siden av deg, og da sa han til deg: «Dette er din sønn» (Joh 19,26). Slik betrodde han hver enkelt av oss til deg. Deretter sa han til disippelen, til hver og en av oss: «Dette er din mor» (vers 27). Mor, vi ønsker nå å ta imot deg i vårt liv og i vår historie. I denne time står menneskeheten, medtatt og fortvilet, under korset sammen med deg. Og den føler trang til å betro seg til deg, til å innvie seg til Kristus gjennom deg. Det ukrainske folk og det russiske folk, som ærer deg med kjærlighet, tar sin tilflukt til deg, alt mens ditt hjerte slår for dem og for alle de folk som meies ned av krig, sult, urettferdighet og elendighet.

Guds mor og vår mor, til ditt uplettede hjerte betror vi og innvier vi høytidelig oss selv, Kirken og hele menneskeheten, især Russland og Ukraina. Ta imot denne vår akt, som vi utfører med tillit og kjærlighet. Se til at krigen tar slutt og at verden får fred. Det ja som vellet fram fra ditt hjerte åpnet historiens dører for Fredsfyrsten; ved ditt hjerte vil freden vende tilbake, det stoler vi på. Til deg innvier vi altså hele menneskefamiliens fremtid, folkeslagenes behov og forventninger, verdens sorger og forhåpninger.

Må den guddommelige barmhjertighet gjennom deg strømme ut over hele jorden, og må det igjen

være fredens milde hjerteslag som angir vår daglige rytme. Du som sa ja, du som Den hellige ånd kom over, bring Guds harmoni tilbake mellom oss mennesker. Gi vårt uttørkede hjerte å drikke, du som er «håpets levende kilde». I ditt morsliv vevde du Jesus til menneske; la oss forme sammenvevde fellesskap. Du vandret på våre veier; led oss på fredens stier. Amen.